

и пристигнува. Той часъ познахъ че тін чужди корабли бѣха, єдни отъ Финикію, а други отъ островъ Кипръ; понеже мои нещастія почеха да ме праватъ искусенъ въ корабоплаваніе; Египтяни ми се видѣха несогласни и раздѣлены помежду си: нѣмахъ ни єдинъ трудъ да позная че нечувственныйй Бохоръ сосъ голѣмыя своя насиластва, бѣше подигналъ подданники своя, и запалилъ междуособна брань. Азъ гледахъ отъ верха на столпа това крополитно сраженіе,

Египтяни, кои бѣха призвали чуждиницы да имъ помогнатъ, като имъ помогнаха да излезатъ изъ корабли, устремихасе противу другія Египтяни кои послѣдоваха Бохору. Гледахъ того царя какъ ободряваше свое воинство сосъ примѣри свои; онъ приличаше Богу Меркурію; колеса на неговую колесницу *) бѣха вапсаны сосъ єдину черну кровь, гъсту и пѣновиту: и єдва можеха да преминать верху куповъ мертвыхъ и ураненыхъ тѣлесъ. Той царь бѣше младъ, красенъ, храбръ, съ єдинъ станъ высокъ и гордъ, очи его бѣха полни сосъ яростъ и отчаяніе: приличаше на єдинъ добръ конь незауданъ; неговая дерзость го водеше какъ се случеше, и мужество его не бѣше подъ мудро управление. Не знаеше да управи ни погрѣшности свои, ни да даде постоянны повелѣнія, ни да провиди злыни кои му се случаваха, ни да се носи добро сосъ оныя, що му бѣха найнуждни. Не бѣше лишенъ отъ остроуміе, понеже умъ его се сравняваше сосъ дерзновеніе его; обаче онъ не щеше никога да научи, да

*) Древніи имаха обычай да се біять стояще на кола съ двѣ колеса.